

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 23 decembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2016, declarat de inculpatul

Bujac Vadim Anatol, născut la 28 octombrie 1993, în or. Rîșcani, locuitor al mun. Bălți, str. Bulgară 19/2 ap.27, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:

1) prin sentința Judecătoriei Edineț din 31 ianuarie 2013, în baza art. 190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale;

2) prin sentința Judecătoriei Bălți din 30 iulie 2015 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2015, în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 3 ani închisoare.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 17.12.2013 – 23.12.2014,
instanța de apel: 13.02.2015 – 02.03.2016,
instanța de recurs: 16.06.2016 – 03.08.2016.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 23 decembrie 2014, Bujac Vadim a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d), 34 Cod penal la 2 ani închisoare, în baza art. 190 alin. (5), 34 Cod penal la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate privind importul și comercializarea mijloacelor de transport pe un termen de 5 ani.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 12 ani închisoare, cu

privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita anumită activitate privind importul și comercializarea mijloacelor de transport, pe un termen de 5 ani.

În temeiul art. 85 Cod penal, prin adăugirea pedepsei neexecutate, aplicate prin sentința judecătorei Edineț din 31 ianuarie 2013, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 12 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita anumită activitate privind importul și comercializarea mijloacelor de transport pe un termen de 5 ani, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 10.000 lei, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 23 decembrie 2014.

De la inculpat s-a încasat prejudiciul material în beneficiul lui Culeac O. în mărime de 30.319,2 lei, lui Negrescu A. în sumă de 41.600 lei, lui Ciobanu A. în mărime de 42.000 lei, lui Bagrin I. în sumă de 1500 euro și 2500 lei, lui Iepure A. în mărime de 8500 lei, lui Patoca P. în sumă de 15.050 lei, lui Arsenicev V. în mărime de 34.105 lei și lui Andonov M. în sumă de 81.000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 27 iulie 2013, aflându-se în mun. Bălți, str. Decebal 80, inculpatul Bujac Vadim, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere și înșelăciune, sub pretextul acordării ajutorului la procurarea unui mijloc de transport, contra sumei echivalente valorii automobilului „Mercedes E 200” și a sumei de 500 euro, a dobândit ilegal de la Culeac O. un automobil deteriorat de model „Mercedes E 200”, număr de înmatriculare CJV 754, la prețul de 1300 euro, pe care l-a dezasamblat, iar piesele le-a comercializat terțelor persoane, obținând un profit utilizat în scopuri personale, precum și bani în sumă de 500 euro, pe care ilegal i-a însușit, cauzând părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile, în sumă de 1800 euro, echivalent conform ratei de schimb a băncii naționale a 30.319,2 lei.

Tot el, între 23 august - 26 august 2013, aflându-se în mun. Bălți, str. Alecu Russo 9, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere și înșelăciune, sub pretextul acordării ajutorului la vânzarea automobilului „Volkswagen Passat”, număr caroserie WVWZZZ3AZSE171682, număr de înregistrare în Lituania CBH 928, și procurării automobilului „Opel Combo” din Germania, ilegal a dobândit de la Negrescu A. un automobil deteriorat de model „Volkswagen Passat”, număr caroserie WVWZZZ3AZSE171682, număr de înregistrare în Lituania CBH 928, pe care l-a dezasamblat, iar piesele le-a comercializat terțelor persoane, obținând un profit utilizat în scopuri personale, precum și bani în sumă de 1000 euro, pe care ilegal i-a însușit, cauzând părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile, în sumă de 41.600 lei.

Tot el, la 13 octombrie 2013, aflându-se în mun. Bălți, str. Strii, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere și înșelăciune, sub pretextul acordării ajutorului la oformarea procedurilor vamale necesare înregistrării pe teritoriul R. Moldova și înregistrării automobilului „Mercedes Vito”, număr de înregistrare în Spania 4907 FMK, ilegal a dobândit de la Ciobanu A. un automobil de model „Mercedes Vito”, număr de înregistrare în Spania 4907 FMK, pe care l-a dezasamblat, iar piesele le-a comercializat terțelor persoane, obținând un profit utilizat în scopuri personale, precum și bani în sumă de 400 euro, pe care ilegal i-a însușit, cauzând părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile, în sumă de 42.000 lei.

Tot el, la 07 noiembrie 2013, aflându-se în mun. Bălți, str. Strii, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere și înșelăciune, sub

pretextul încheierii unei tranzacții de schimb a automobilului „Honda Prelude”, număr de înregistrare în Cehia 2SC6198, pe automobilul „Audi A6”, numărul de înregistrare DNAI 312, ilegal a dobândit de la Bagrin I. un automobil de model „Honda Prelude”, număr de înregistrare în Cehia 2SC6198, care valorează 1500 euro, pe care l-a dezasamblat, iar piesele le-a comercializat terțelor persoane, obținând un profit utilizat în scopuri personale, precum și bani în sumă de 2500 lei pentru repararea automobilului, pe care ilegal i-a însușit, cauzând părții vătămate Bagrin I. un prejudiciu material în proporții considerabile.

Tot el, la 13 octombrie 2013, aflându-se în mun. Bălți, str. Strii, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, pe ascuns, din automobilul „Mercedes Vito”, număr de înregistrare în Spania 4907 FMK, a sustras bunurile personale a părții vătămate Ciobanu A., în sumă de 17.772 lei, cauzându-i un prejudiciu material considerabil.

Tot el, în luna iunie 2013, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, sub pretextul că lui personal îi aparține automobilul „Daewoo Kalos”, n/î BL DI 261, anul fabricării 2003, culoare verde, însă de fapt și de iure acest automobil aparținea lui Andonov M., prin înșelăciune și abuz de încredere l-a vândut lui Iepure A. și ilegal a dobândit de la ultimul banii în sumă de 500 euro, echivalent cu 8500 lei, prin ce lui Iepure A. i-a fost cauzată o daună în proporții considerabile, în sumă totală de 8500 lei.

Tot el, la 12 noiembrie 2013, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, sub pretextul de a-i procura lui Patoca P. un automobil din Bulgaria de model „Volkswagen Transporter”, prin înșelăciune și abuz de încredere, ilegal a dobândit de la ultimul banii în sumă de 870 euro, echivalent cu 15.050 lei, prin ce i-a cauzată o daună în proporții considerabile, în sumă totală de 15.050 lei.

Tot el, în perioada de timp de la 11 decembrie 2013 până la 14 decembrie 2013, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, în două rate, sub pretextul de a-i procura lui Arsenicev V. un automobil din Letonia de model „Audi 100”, anul fabricării 1993, și promițând că va înregistra mijlocul de transport pe teritoriul R. Moldova, prin înșelăciune și abuz de încredere, ilegal a dobândit de la ultimul bani în sumă de 1900 euro, echivalent cu 34.105 lei, prin ce i-a cauzat daună în proporții considerabile, în sumă totală de 34.105 lei.

Tot el, la 24 mai 2013, aflându-se în mun. Bălți, acționând cu intenție îndreptată spre dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin escrocherie, prin înșelăciune și abuz de încredere, l-a convins pe Andonov M. că poate procura pentru el un automobil de model „Daewoo Kalos” din Bulgaria, sub pretextul procurării automobilului nominalizat, folosindu-se de faptul că Andonov M. are încredere în el, ilegal a primit de la Andonov M. 500 euro, iar la 30 mai 2013, l-a convins pe Andonov M. că ultimul trebuie să-i transmită bani pentru aducerea automobilului pe teritoriul R. Moldova, care s-ar fi aflat la punctul vamal, ilegal a primit de la Andonov M. 750 euro, iar în total suma de 1250 euro, echivalent cu 22.500 lei, pe care i-a cheltuit pe necesități personale. Continuând acțiunile sale criminale, îndreptate spre dobândirea ilicită a bunurilor lui Andonov M., prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul de a repara automobilului ce-i aparținea lui Andonov M. de model „Daewoo Kalos”, n/î BLDI 261, anul fabricării 2003, care avea deteriorări tehnice după un accident rutier, folosindu-se de faptul că Andonov M. are încredere în el, la 05 iunie 2013, aflându-se în mun. Bălți, ilegal a primit de la

Andonov M. 1250 euro, echivalent cu 22.500 lei, pentru repararea automobilului, totodată și un automobil de model „Daewoo Kalos”, n/î BL DI 561, la prețul de 2000 euro, ce constituie 36.000 lei. Ulterior, suma primită de la Andonov M. în mărime de 1250 euro, a sustras-o și a cheltuit-o pe necesități personale, și într-o zi din luna iunie 2013, a vândut automobilul de model „Daewoo Kalos”, n/î BL DI 261, lui Iepure A. contra sumei de 500 euro, prin ce i-a cauzat părții vătămate Andonov M. un prejudiciu material în proporții mari, în suma totală de 81.000 lei.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina.

Deși inculpatul nu-și recunoaște vina, fiind poziția lui de apărare, aceasta este dovedită integral prin probele administrate, și anume: declarațiile părților vătămate Andonov M., Negrescu A., Ciobanu A., Arsenicev V., Bagrin I. și Iepure A., declarațiile martorilor Prohorov A., Corjevschi O., Bujac M., Cucuș D. și Arsenicev S., plângerea părții vătămate Culeac O. din 30.09.2013, prin care solicită tragerea la răspundere penală a inculpatului pentru faptul, că acesta prin înșelăciune a obținut de la el automobilul „Mercedes Benz” W-124 și bani în sumă de 500 euro, plângerea părții vătămate Negrescu A. din 15.10.2014 și 09.09.2013, prin care, solicită tragerea la răspundere penală a inculpatului pentru faptul, că prin abuz de încredere și înșelăciune a dobândit de la el suma de 41.600 lei, plângerea părții vătămate Ciobanu A. din 30.10.2013 și 15.11.2013, prin care solicită tragerea la răspundere penală a inculpatului pentru faptul, că prin abuz de încredere și înșelăciune i-a cauzat un prejudiciu material în mărime de 42.000 lei, plângerea părții vătămate Bagrin I. din 18.11.2013, prin care solicită tragerea la răspundere penală a inculpatului pentru faptul, că prin abuz de încredere și înșelăciune i-a cauzat un prejudiciu material în mărime de 26.000 lei, copia certificatului de înmatriculare pe automobilul „Mercedes 200 E”, n/î CJV 754, pe numele lui Șaidarov S., copia procurii eliberată de Șaidarov S. pe numele lui Culeac O. cu privire la încheierea actelor juridice în privința mijlocului de transport „Mercedes 200 E”, n/î CJV 754, copia buletinului inculpatului, pe care a semnat recipisa că a luat cu împrumut de la Culeac O. suma de 500 euro, copia din cartela transportului pe automobilul „Mercedes 200 E”, n/î CJV 754, copia contractului de împrumut și folosință din 17.09.2009, încheiat între Jancauskas A. și Negrescu A., obiect al căruia este automobilul „Volkswagen Passat”, n/î CBH 928, copia recipisei inculpatului din 26.08.2013, prin care confirmă că a luat cu titlu de împrumut de la Negrescu A. 1500 euro, copia recipisei inculpatului din 26.08.2013, prin care confirmă că a luat cu titlu de împrumut de la Negrescu A. 1000 euro, actele pe automobilul „Mercedes”, înregistrat în Spania, pe numele lui Ciobanu A., copia recipisei inculpatului din 13.10.2013, prin care confirmă că a luat cu titlu de împrumut de la Cebanu A. 400 euro, copia permisului de utilizare a autovehiculului „Honda Prelude”, proces verbal de ridicare din 20.11.2013, de la Toma V. a automobilului „Honda Prelude”, pașaport tehnic UAK 468126 din 01.10.2012, pe automobilul „Honda Prelude”, cartea de service EBB 142356 din 16.11.2005, cheile de la automobil, proces verbal de examinare a obiectului din 20.11.2013, a automobilului „Honda Prelude”, pașaportul tehnic UAK 468126 din 01.10.2012, pe automobilul „Honda Prelude” cu tabel fotografic, plângerea părții vătămate Andonov M. din 05.02.2014, copia certificatului de înmatriculare pe automobilul „Daewoo Kalos”, n/î BL DI 261, copia recipisei inculpatului din 24.05.2013 și 30.05.2013, că a luat cu titlu de împrumut de la Andonov M. 500 euro, copia recipisei inculpatului din 05.06.2013, că a luat cu titlu

de împrumut de la Andonov M. 1250 euro și automobilul „Daewoo Kalos” , n/î BL DI 261, pentru a-l repara, procesul verbal de examinare a obiectului din 28.02.2014, a automobilului „Daewoo Kalos”, n/î BL DI 261 cu fototabel, ordonanța din 28.02.2014, de recunoaștere în calitate de corp delict a automobilului „Daewoo Kalos”, n/î BL DI 261, plângerea părții vătămate Patoca P. din 30.03.2014, prin care solicită tragerea la răspundere penală a inculpatului, pentru faptul, că prin înșelăciune a obținut de la el 15.050 lei în schimbul unui microbuz VWR-2, pe care trebuia să îl aducă din Bulgaria, procesul verbal de ridicare din 19.03.2014, de la Patoca P. a copiei contractului de împrumut din 12.11.2013, copia contractului de împrumut din 12.11.2013, conform căruia Patoca P. i-a transmis lui Bujac V. suma de 870 euro, plângerea părții vătămate Iepure A. din 03.03.2014, copia recipisei din 05.06.2013, prin care Bujac V. a luat cu titlu de împrumut de la Andonov M. 1250 euro și automobilul „Daewoo Kalos”, n/î BL DI 261, pentru a-l repara, copia certificatului de înmatriculare pe automobilul „Daewoo Kalos”, n/î BL DI 261, procesul – verbal de examinare a obiectului din 28.02.2014, a automobilului „Daewoo Kalos”, n/î BL DI 261, cu fototabel, ordonanță de recunoaștere în calitate de corp delict din 28.02.2014, a automobilului „Daewoo Kalos”, n/î BL DI 261, plângerea părții vătămate Arsenicev V. din 04.03.2014, procesul – verbal de ridicare din 17.03.2014, de la Arsenicev V. a copiei contractului de împrumut din 11.12.2013, copia contractului de împrumut din 11.12.2013, prin care Arsenicev V. i-a dat cu titlu de împrumut inculpatului 750 euro, copia contractului de împrumut din 11.12.2013, prin care Arsenicev V. i-a dat cu titlu de împrumut inculpatului, bani în sumă de 1.150 euro, procura lui Arsenicev V. din 14.12.2013, eliberată pe numele inculpatului.

Declarațiile inculpatului de nerecunoaștere a vinovăției, sunt de apărare, înaintate cu scopul evitării răspunderii penale.

În acțiunile inculpatului, raportate la comportamentul față de părțile vătămate Culeac O., Negrescu A., Ciobanu A., Iepure A., Patoca P., Arsenicev V., Andonov M. și Igor B., este prezent elementul material al infracțiunii de escrocherie, exprimată atât prin înșelăciune cât și abuz de încredere.

Inculpatul a dus victimele în eroare, le-a creat o falsă reprezentare a realității și mai cu seamă asupra faptului că dispune de posibilitatea de a-i ajuta pe marginea înmatriculării automobilului, fie ajutor în procurarea automobilului, fie vinderea la dezmembrare, diferite varietăți propuse drept ajutor părților vătămate, doar cu scopul de a-i duce în eroare, în schimbul unor remunerări indicate expres de el.

Legea penală, apără îndeosebi persoanele credule și mai puțin prudente deoarece aceste persoane sunt mai expuse să devină victime ale escrocheriei, în speță, părțile vătămate indicând că nu cunoșteau despre procedura pe marginea problemelor solicitate și plasau astfel de anunț pe pagina web, și respectiv s-au încredințat inculpatului, așa cum acesta susținea că poate să le soluționeze problema.

Inculpatul a exercitat și o influență psihică asupra conștiinței volitive a părților vătămate, influență exprimată prin expunerea asupra faptului că nu reușește în timp or mai necesită bani, de fiecare dată când apăreau probleme pe marginea realizării angajamentelor pe marginea automobilelor în speță, și respectiv problemele apărute putea fi soluționate în schimbul remunerărilor respective.

Este neîntemeiată solicitarea avocatului privind achitarea inculpatului, din motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii,

iar relațiile dintre inculpat și părțile vătămate au un caracter civil, or, această solicitare este îndreptată spre ameliorarea situației inculpatului. Având în vedere promisiunile făcute părților vătămate, promisiune care este de a facilita procesul de dobândire a automobilelor, fie vinderea de automobile, promisiuni care fie au rămas neexecutate, iar remunerarea solicitată nu a fost restituită în parte părților vătămate.

Mai mult, remunerările recepționate de inculpat, de regulă erau materializate prin întocmirea de recipise. Chiar și în astfel de cazuri, se denotă că ultimul sub diferite pretexte a dobândit sumele de bani, însă așa și nu le-a restituit, în pofida faptului că s-a angajat în anumite termene.

Acțiunile respective, denotă că inculpatul a înșelat părțile vătămate cu referire la starea de fapt a lucrurilor, iar acestea au rămas și fără sumele de bani transmise inculpatului, precum și fără automobile, și anume Ciobanu V., Andonov M., Culeac O., Negrescu A.

Argumentul că în ședința de judecată nu au fost audiate două părți vătămate - Patoca P. și Culeac O., este nefondat, or, aceștia au depus plângere la organul de urmărire penală, fiind preîntâmpinate de urmărirea penală, respectiv, cererile sunt pertinente. În pofida obiecțiilor înaintate, atât inculpatul cât și avocatul nu au contestat conținutul acestora, că nu ar fi existat relațiile date între părți, expunându-se asupra probelor date per ansamblu, fără a le ignora după cum pretind.

Astfel, acțiunile inculpatului nu pot avea un caracter civil, însăși inculpatul în ședința de judecată depunând declarații contrare, că a acordat ajutor părților vătămate întru a le aduce automobilele de peste hotare sau s-a angajat să le înmatriculeze.

Argumentul inculpatului, că nu a restituit bunurile, deoarece a fost reținut, nu poate fi luat în considerare, așa cum arestarea lui a avut loc cu mult, după ce a expirat termenele angajamentelor asumate față de părțile vătămate.

Acțiunile inculpatului poartă caracter de înșelăciune și inducere în eroare a părților vătămate, or, dobândind de la Andonov M. automobilul într-un scop, în final l-a vândut altor persoane, și anume lui Iepure A., invocând că automobilul îi aparține.

Argumentul apărării ce ține de legalitatea deținerii de către părțile vătămate Ciobanu A. și Bagrin I. a automobilelor, nu poate fi reținut, or, inculpatul cunoștea statutul acestor automobile și l-a acceptat, iar caracterul dobândirii ilicite nu a fost probat de apărare.

Argumentul inculpatului, că o parte din bunuri și anume piesele de la automobilele dezmembrate, i-au fost sustrate, este declarativ, or el nu a adresat organului de urmărire penală careva acte, ce ar putea certifica circumstanțele invocate.

Pe parcursul cercetării judecătorești, inculpatul nu a probat că deține studii și calificări în domeniu, astfel acesta a abuzat de poziția părților vătămate care aveau diferite probleme cu automobilele, soluționarea cărora a pretins să o realizeze. Prin inducerea în eroare despre situația de fapt, a obținut de la părțile vătămate sumele bănești pretinse sub pretextul acordării ajutorului, însă ca rezultat părțile vătămate au rămas atât fără automobile cât și fără sumele bănești acordate inculpatului.

În baza probelor administrate, evaluate din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța a conchis că vinovăția inculpatului este dovedită integral și a încadrat acțiunile lui în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca sustragerea pe ascuns a bunurilor altor persoane, cu cauzarea de prejudicii considerabile, în baza art. 190 alin.

(4) Cod penal, ca escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții mari și în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, ca escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Totodată, instanța consideră că prevederile ar. 190 alin. (5) Cod penal, absorb prevederile art. 190 alin. (4) Cod penal, fiind astfel reținută fapta comisă de inculpat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune deosebit de gravă, că anterior a fost condamnat pentru fapte similare, antecedentul penal nefiindu-i stins, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă doar prin izolare de societate.

La fel, instanța a reținut că prin sentința Judecătorei Edineț din 31 ianuarie 2013, inculpatul a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita anumită activitate privind importul și comercializarea mijloacelor de transport pe un termen de 2 ani, pedeapsă care nu a fost executată de inculpat, iar escrocheria comisă în proporții deosebit de mari și furtul avut loc la începutul anului 2013, înainte de stingerea antecedentelor penale, conform art. 111 alin. (1) lit. e) Cod penal, prin urmare, acțiunile inculpatului constituie recidivă de infracțiuni în sensul art. 34 alin. (2) Cod penal, ceea ce duce la numirea pedepsei cu aplicarea art. 82 alin. (2) Cod penal.

3. Avocatul Negru Veaceslav, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat, că infracțiunile incriminate inculpatului, au un caracter ce tine de domeniul dreptului civil, relațiile dintre acesta și părțile vătămate fiind relații civile și nu penale, urmând a fi soluționate în ordine civilă de instanța de drept comun, iar în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate.

La solicitarea de audiere repetată a părților vătămate, instanța de fond, inițial a admis demersul respectiv, iar ulterior din motive necunoscute, acesta a fost respins, și instanța a examinat cauza în lipsa părților vătămate Culeac O., Patoca V. și Bagrin I.

3.1. A declarat apel și inculpatul, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Apelantul a invocat, că instanța de fond nu a ținut cont de faptul, că nu el a căutat părțile vătămate, dar acestea l-au căutat pe el pentru rezolvarea problemelor lor și cu toate că undeva nu îndeplinea obligațiile asumate, nu a avut niciodată intenția să-i mintă sau să facă abuz de încrederea lor.

Între el și părțile vătămate sunt doar relații civile, or, el a luat asupra sa doar condițiile contractuale, pe care le-au dorit părțile vătămate, dar faptul că el nu le-a îndeplinit din careva motive ce nu depind de el, nu înseamnă că avea intenția să le mintă și să le inducă în eroare pe părțile vătămate.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2016, apelurile a fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut, că inculpatul Bujac V. a declarat că recunoaște vina parțial. A primit de la partea vătămată Arsenicev V. suma de 500 euro și 750 euro, dar nu 1900, așa cum declară acesta, fiindu-i permis să vândă automobilul care i-a fost transmis. Astfel, l-a vândut la dezmembrare cu prețul de 400 euro, fapt despre care Andonov M. știa. Deoarece nu avea bani ca să îi întoarcă lui Andonov M., i-a promis acestuia alt automobil de model BMW sau Audi. Lui Culeac O. îi este dator cu 500 euro. A luat automobilul de la acesta, cu permisiunea de a-l dezasambla și de a-i vinde piesele. Deoarece nu avea de unde restitui suma de 500 euro, având doar 450, i-a propus alt automobil. Cu Bagrin I. doar a făcut schimb de automobile, iar lui Ceban A. îi este dator cu 1000 euro.

Necătând că inculpatul nu-și recunoaște vina, aceasta este dovedită integral prin probele administrate, și anume: declarațiile părților vătămate Bagrin I., Patoca P., Culeac O., Andonov M., Negrescu A., Ciobanu A., Arsenicev V., Iepure A.; plângerea părții vătămate Culeac O. din 30.09.2013, prin care solicită tragerea la răspundere penală a inculpatului pentru faptul, că acesta prin înșelăciune a obținut de la el automobilul de model „Mercedes Benz” W-124 și bani în sumă de 500 euro; plângerea părții vătămate Negrescu A. din 15.10.2014 și 09.09.2013, prin care, solicită tragerea la răspundere penală a inculpatului pentru faptul, că prin abuz de încredere și înșelăciune a dobândit de la el suma de 41.600 lei; plângerea părții vătămate Ciobanu A. din 30.10.2013 și 15.11.2013, prin care solicită tragerea la răspundere penală a inculpatului pentru faptul, că prin abuz de încredere și înșelăciune i-a cauzat un prejudicial material în mărime de 42.000 lei; plângerea părții vătămate Bagrin I. din 18.11.2013, prin care solicită tragerea la răspundere penală a inculpatului pentru faptul, că prin abuz de încredere și înșelăciune i-a cauzat un prejudicial material în mărime de 26.000 lei; copia certificatului de înmatriculare pe automobilul de model „Mercedes 200 E”, n/î CJV 754 pe numele lui Șaidarov S.; copia procurii eliberată de cet. Șaidarov S. pe numele lui Culeac O. cu privire la încheierea actelor juridice în privința mijlocului de transport de model „Mercedes 200 E”, anul producerii 1992, motorul 11194010008088, caroseria WDB 1240191B898300, n/î CJV 754, înregistrat la DPÎTCCA MDI al R. Moldova; copia buletinului inculpatului, pe care este semnată recipisă de acesta, prin care ultimul a luat cu împrumut de la Culeac O. suma de 500 euro, pe care se obligă să o restituie; copia din cartela transportului pe automobilul de model „Mercedes 200 E”, n/î CJV 754; copia contractului de împrumut de folosință din 17.09.2009, încheiat între cet. Jancauskas A. și cet. Negrescu A., obiect al căruia este automobilul de model „Volkswagen Passat”, anul producerii 1995, caroseria WVVVZZZ3AZSE171682, n/î CBH 928; copia recipisei inculpatului din 26.08.2013, prin care se confirmă că acesta a luat cu titlu de împrumut de la Negrescu A., bani în sumă de 1500 euro cu termenul de scadență la 15.09.2013; copia recipisei inculpatului din 26.08.2013, prin care se confirmă că acesta a luat cu titlu de împrumut de la Negrescu A., bani în sumă de 1000 euro cu termenul de scadență la 02.09.2013; actele pe automobilul de model „Mercedes”, înregistrat în Spania, pe numele lui Ciobanu A.; fototabel cu imaginea buletinului de identitate al inculpatului; copia recipisei inculpatului din 13.10.2013, care confirmă că acesta a luat cu titlu de împrumut de la Cebanu A. bani în sumă de 400 euro cu termenul de scadență la 17.10.2013; copia permisului de utilizare a autovehiculului „Honda Prelude”; proces verbal de ridicare din 20.11.2013, prin care s-a ridicat de la cet. Toma V. automobilul „Honda Prelude”

2.01 nr. 2SC6198, pașaportul tehnic UAK 468126 din 01.10.2012 pe automobilul „Honda Prelude”, cartea de service EBB 142356 din 16.11.1005, cheile de la automobil; proces – verbal de examinare a obiectului din 20.11.2013, prin care s-a examinat automobilul „Honda Prelude” 2.01 nr. 2S06198, pașaportul tehnic UAK 468126 din 01.10.2012, pe automobilul „Honda Prelude” cu tabel fotografic; proces verbal de cercetare la fața locului din 30.10.2013, în care s-a cercetat garajul nr. 412 din str. Sorociei 117, mun. Bălți, cu fototabel; plângerea părții vătămate Andonov M. din 05.02.2014; copia certificatului de înmatriculare pe automobilul „Daewoo Kalos”, n/î BL DI 261; copia recipisei inculpatului din 24.05.2013 și 30.05.2013, prin care acesta a luat cu titlu de împrumut de la Andonov M. suma de 500 euro cu termenul de scadență la 29.05.2013; copia recipisei inculpatului din 05.06.2013, prin care inculpatul a luat cu titlu de împrumut de la Andonov M., suma de 1250 euro cu termenul de scadență la 05.07.2013 și automobilul „Daewoo Kalos”, n/î BL DI 261 pentru a-1 repara; procesul – verbal de examinare a obiectului din 28.02.2014, prin care a fost examinat automobilul de model „Daewoo Kalos”, n/î BL DI 261 cu fototabel; plângerea părții vătămate Patoca P. din 30.03.2014, prin care, solicită tragerea la răspundere penală a inculpatului, pentru faptul, că prin înșelăciune a obținut de la el, suma de 15.050 lei în schimbul unui microbuz VWR-2, pe care trebuia să îl aducă din Bulgaria; procesul – verbal de ridicare din 19.03.2014, prin care a fost ridicată de la Patoca P. copia contractului de împrumut din 12.11.2013; copia contractului de împrumut din 12.11.2013, conform căruia Patoca P. i-a transmis lui Bujac V. suma de 870 euro cu termen de scadență la 20.11.2013; plângerea părții vătămate Iepure A. din 03.03.2014; copia recipisei din 05.06.2013, prin care Bujac V. a luat cu titlu de împrumut de la Andonov M., suma de 1250 euro cu termen de scadență 05.07.2013 și automobilul „Daewoo Kalos”, n/î BL DI 261 pentru a-1 repara; copia certificatului de înmatriculare pe automobilul „Daewoo Kalos”, n/î BL DI 261; procesul – verbal de examinare a obiectului din 28.02.2014, prin care a fost examinat automobilul „Daewoo Kalos”, n/î BL DI 261 cu fototabel; plângerea părții vătămate Arsenicev V. din 04.03.2014; proces – verbal de ridicare din 17.03.2014, prin care a fost ridicat de la Arsenicev V. copia contractului de împrumut din 11.12.2013; copia contractului de împrumut din 11.12.2013, prin care Arsenicev V. i-a dat cu titlu de împrumut inculpatului bani în sumă de 750 euro cu termen de scadență la 18.12.2013; copia contractului de împrumut din 11.12.2013, prin care Arsenicev V. i-a dat cu titlu de împrumut inculpatului, bani în sumă de 1.150 euro cu termen de scadență la 20.12.2013; procura cet. Arsenicev V. din 14.12.2013, eliberată pe numele inculpatului.

Probele sus- indicate formează un ansamblu probator al vinovăției inculpatului și combat argumentele acestuia precum că, nu a făcut abuz de încrederea părților vătămate și nu a avut intenția de a le induce în eroare.

Astfel, vinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile tuturor părților vătămate recunoscute în această calitate pe cauza dată, precum și prin modul inculpatului de a acționa față de aceștia. În ansamblu, declarațiile părților vătămate denotă cu certitudine schema de înșelăciune aplicată de inculpat pentru a obține de la părțile vătămate sumele bănești solicitate de el, or, în cazul fiecărei părți vătămate inculpatul făcea promisiuni, și anume de a procura un automobil, de a-1 repara sau de a-1 înregistra pe teritoriul R. Moldova, solicitând în acest sens de la părțile vătămate

sume bănești sub pretextul unor avansuri pentru îndeplinirea obligațiilor pe care inculpatul și le asuma, însă care nu erau în posibilitățile sale de a le efectua.

Vinovăția inculpatului, precum și declarațiile părților vătămate au fost confirmate în parte și de către inculpat, care recunoaște că a însușit ilegal doar banii primiți de la unele părți vătămate, însă nu și automobilele ce i-au fost predate. Aceste declarații ale inculpatului confirmă, că părțile vătămate au dat declarații veridice, care corespund circumstanțelor cauzei și că pretențiile lor sunt întemeiate și nu unele imaginare.

După ce inculpatul intra în posesia banilor primiți de la părțile vătămate, acesta nu-și mai onora obligațiile asumate față de părțile vătămate. Astfel, în urma abuzului inculpatului de încrederea părților vătămate, ultimii rămâneau și fără banii transmiși inculpatului, și fără automobilele pe care le-au transmis acestuia. Totodată, când părțile vătămate încercau să contacteze cu inculpatul, acesta găsea diferite pretexte pentru a evita contactul cu părțile vătămate, sau, ceea ce este mai grav, în cazul în care se întâlnea cu părțile vătămate, invoca diferite presupuse probleme apărute, obținând astfel de la părțile vătămate sume noi de bani, pe care la fel nu le-a restituit.

Astfel, inculpatul acționa în privința părților vătămate făcând abuz de încrederea acestora, prin înșelăciunea lor, ceea ce combate argumentele acestuia, că nu a avut intenția de a minți părțile vătămate sau de a le induce în eroare, în acțiunile inculpatului cu certitudine, regăsindu-se elementele constitutive ale infracțiunii de escrocherie.

Latura obiectivă a infracțiunii are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragerea lor; b) acțiunea (inacțiunea) adiacentă, care constă, în mod alternativ, în înșelăciune sau în abuz de încredere; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) raportul causal dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Acțiunea adiacentă (înșelăciunea sau abuzul de încredere) din cadrul laturii obiective a escrocheriei imprimă individualitatea acestei infracțiuni în raport cu alte infracțiuni săvârșite prin sustragere.

Prin înșelăciune se înțelege dezinformarea conștientă a victimei, care constă în prezentarea vădit falsă a realității (înșelăciune activă) sau în trecerea sub tăcere a realității, când sunt ascunse faptele și circumstanțele care trebuie comunicate în cazul săvârșirii cu bună-credință și în conformitate cu legea a tranzacției patrimoniale (înșelăciune pasivă).

Art. 190 Cod penal, se aplică în cazul în care: 1) înșelăciunea pasivă se află în legătură causală cu dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane și 2) dacă înșelăciunea pasivă se realizează înainte de apariția la făptuitor a posibilității reale de a se folosi și a dispune de bunurile ce i s-au transmis. Una din modalitățile înșelăciunii este cea cu privire la promisiuni, în care făptuitorul face promisiuni false, de la bun început neavând nici o intenție să-și onoreze angajamentul. În ipoteza abuzului de încredere, făptuitorul exploatează raporturile de încredere care s-au stabilit între el și victimă.

Instanța de fond întemeiat a reținut în acțiunile inculpatului, raportate la comportamentul față de părțile vătămate Culeac O., Negrescu A., Ciobanu A., Iepure A., Patoca P., Arsenicev V., Andonov M., Bagrin I. elementul material al infracțiunii de escrocherie exprimat atât prin înșelăciune cât și abuz de încredere.

Inculpatul a dus victimele în eroare, le-a creat o falsă reprezentare a realității și mai cu seamă asupra faptului că dispune de posibilitatea de a-i ajuta pe marginea înmatriculării automobilului, fie ajutor în procurarea automobilului, fie vinderea la dezmembrare, diferite varietăți propuse de ajutor părților vătămate, doar în scopul de a-i duce în eroare. Legea penală apără îndeosebi persoanele credule și mai puțin prudente, deoarece tocmai asemenea persoane sunt mai expuse să devină victime ale escrocheriei, or în speță părțile vătămate au indicat că nu cunoșteau de fapt despre procedura pe marginea problemelor solicitate, și plasau astfel de anunț pe pagina web, și respectiv s-au încredințat inculpatului, așa cum acesta susținea că poate să le soluționeze problema.

Inculpatul a exercitat și o influență psihică asupra conștiinței volitive a părților vătămate, influență exprimată prin expunerea asupra faptului că nu reușește în timp ori mai necesită bani, de fiecare dată când apăreau probleme pe marginea realizării angajamentelor legate de automobilele în speță și respectiv problemele apărute puteau fi soluționate în schimbul remunerărilor respective.

În declarațiile date în cadrul ședinței de judecată, inculpatul explică că într-adevăr a împrumutat bani în sumele indicate în sentință de la părțile vătămate, precum și a luat automobilele de la unele părți vătămate, însă indică că a dezasamblat sau a vândut automobilele cu acordul și înștiințarea părților vătămate, iar banii nu i-a putut restitui din motiv că a fost reținut.

Totodată, potrivit declarațiilor părților vătămate, inculpatul nu a împrumutat banii, dar prin abuz de încredere și înșelăciune i-a dobândit sub diferite pretexte, inclusiv pretextul de a ajuta la procurarea automobilelor, de a perfecta actele pătimiiților pe automobile, fără a avea dreptul sau posibilitatea de a efectua asemenea acțiuni.

Mecanismul de dobândire a banilor sau automobilelor, faptul că inculpatul Bujac V. nu avea un venit stabil și suficient pentru executarea obligațiilor preluate, și faptul că acesta nu era abilitat de a soluționa problemele pentru care primea bani de la pătimiți, confirmă intenția acestuia de a dobândi ilicit bani de la mai multe persoane.

Acțiunile inculpatului, corespund prevederilor pct. 8 al Hotărârii Plenului CSJ din 06.07.1992 „cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea averii proprietarului”, potrivit căruia, primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi încadrat drept escrocherie numai în cazul în care infractorul încă la momentul intrării în posesia acestor bunuri avea drept scop însușirea lor și nu avea de gând să îndeplinească angajamentul asumat.

Totodată, recipisele întocmite de inculpat la insistența părților vătămate, constituie și aceasta o metodă de înșelăciune folosită de inculpat pentru a oferi o vizibilitate legalității acțiunilor acestuia.

Sunt neîntemeiate argumentele inculpatului precum că nu a restituit banii deoarece a fost reținut, or, inculpatul a fost somat de părțile vătămate de a restitui banii și automobilele până la adresarea acestora la organele de poliție.

Instanța de apel, respinge argumentele invocate în apelul apărării precum că, lipsește scopul sustragerii banilor și intenția de a nu-și executa angajamentele asumate de Bujac V. la momentul împrumutului și că nu este dovedit prin probe existența scopului de dobândire ilicită a banilor și automobilelor. Faptul că inculpatul primea bani și automobile de la unele persoane fără a restitui acești bani altor

persoane de la care anterior a primit bani sau automobile, confirmă că acesta chiar la momentul intrării în posesia banilor sau automobilelor nu avea scopul de a-i restitui.

Astfel, este infirmată prezența raporturilor civile între Bujac V. și părțile vătămate, care ar nimeri sub incidența art. 1 din Protocolul adițional nr. 4 la Convenția pentru Drepturile Omului.

Instanța de fond, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, din punct de vedere al coroborării lor, și întemeiat a dedus existența intenției în comiterea acțiunilor infracționale și vinovăția inculpatului în faptele imputate și a apreciat critic declarațiile inculpatului, considerând versiunea acestuia drept una de apărare, înaintată cu scopul evitării răspunderii penale.

Este întemeiată soluția instanței de fond de respingere a solicitării avocatului privind achitarea inculpatului, din motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii, iar relațiile dintre inculpat și părțile vătămate au un caracter civil. Promisiunile făcute părților vătămate au rămas neexecutate, iar remunerările bănești primite nu a fost restituite nici parțial părților vătămate. Acțiunile date, la fel denotă că inculpatul a înșelat părțile vătămate cu referire la starea de fapt a lucrurilor, iar acestea au rămas și fără sumele de bani transmise, precum și fără automobile, și anume Ciobanu V., Andonov M., Culeac O., Negrescu A.

Argumentul inculpatului, precum că acesta nu a restituit bunurile din motiv că a fost reținut, nu poate fi reținut de instanță, așa cum arestarea acestuia a avut loc cu mult după ce au expirat termenele angajamentelor asumate față de părțile vătămate. Instanța de fond întemeiat a dedus, că în acțiunile inculpatului este prezent caracterul de înșelăciune, or acesta dobândind de la Andonov M. automobilul într-un scop, în final l-a vândut altei persoane, și anume Iepure A., invocând că automobilul îi aparține.

Argumentul apărării în partea ce ține de legalitatea deținerii de către părțile vătămate Ciobanu A. și Bagrin I., este neîntemeiat, or inculpatul cunoștea statutul acestor automobile, și le-a acceptat. Mai mult, automobilele au un anumit preț și fără a fi înmatriculate, ca fiind piese de schimb, în acest mod, ca fiind pentru piese de schimb, inculpatul le-a și primit, cu un preț corespunzător. Apărarea nu a prezentat probe, că automobilele au fost dobândite de părțile vătămate în mod ilicit, respectiv argumentele acesteia se resping ca declarative.

Urmează de respins și argumentele apelanților, precum că Negrescu A. nu este parte vătămată, iar automobilul de model „Volkswagen Passat” cu n/î CBH 928, înregistrat în Lituania, nu constituie obiect al infracțiunii. Faptul că Negrescu A. nu deținea documente care ar fi atestat dreptul de proprietar al acestuia, nu poate fi considerat că acesta nu a devenit victimă a acțiunilor de escrocherie a inculpatului. Automobilul fără înregistrarea corespunzătoare are o anumită valoare bănească, care a și fost negociată de părți, de aceea acesta este obiect al infracțiunii. Mai mult, inculpatul a însușit și bani de la Negrescu A., pe care nu i-a restituit, ce în plus confirmă acțiunile sale de înșelăciune și că Negrescu A. este victima acțiunilor ilegale a inculpatului.

La fel, și în cazul părților vătămate Ciobanu A. și Bagrin I., invocându-se lipsa documentelor pe automobil, însă aceasta nu a constituit un impediment pentru inculpat de a se îmbogăți fără temeii legal, din contul victimelor.

Instanța de fond corect a respins argumentul inculpatului, precum că o parte din bunuri și anume piesele de la automobilele dezmembrate i-au fost sustrate, acest argument fiind declarativ, or o astfel de adresare inculpatul nu a înaintat la organul de urmărire penală și nu a prezentat acte ce ar putea certifica circumstanțele invocate.

Sunt neîntemeiate argumentele apărării privind achitarea inculpatului pe infrațiunea de furt comis de la partea vătămată Ciobanu A., or, automobilul cu tot cu bunurile care erau în el și care au fost furate, a fost transmis inculpatului, care a și comis furtul acestor bunuri.

Nu sunt întemeiate și urmează a fi respinse și argumentele apelanților, precum că partea vătămată Iepure A. nu a suportat nici un prejudiciu material și nici moral, ci din contra și-a dublat profitul și el nu întrunește calitatea procesuală de parte vătămată, or, declarațiile părții vătămate Iepure A. combat argumentele apelanților, acesta fiind înșelat de inculpat, că ultimul îi va oformă documentele pe automobil, iar automobilul a fost nevoit să-l vândă pentru a-și recupera banii, care i-a plătit inculpatului.

Urmează de respins ca fiind neîntemeiate și argumentele apelanților referitor la încălcarea ordinii procesuale de cercetare a probelor, or, este de competența instanței de a stabili sau modifica consecutivitatea cercetării probelor. Modificarea ordinii cercetării probelor nu este o încălcare și nu poate fi considerat ca motiv de casare a sentinței, care este perfect legală.

Cu referire la argumentul inculpatului, precum că părțile vătămate Culeac O., Ciobanu A. și Patoca P. nu au fost audiate, se reține, că partea vătămată Ciobanu A. a fost audiată în instanța de fond, declarațiile acestuia fiind cercetate în instanța de apel, iar părțile vătămate Culeac O. și Patoca P. au fost audiate nemijlocit în instanța de apel, aceștia susținându-și cerințele materiale formulate față de inculpat și confirmând acțiunile de escrocherie ale inculpatului comise asupra lor.

Urmează a fi respinse argumentele inculpatului, precum că în cadrul judecării cauzei, de către instanță îi era refuzat de a acorda întrebări părților vătămate, refuzul fiind motivat prin aceea că întrebările nu se referă la cauză, or, apărarea nu a depus obiecții asupra procesului-verbal al ședinței de judecată, totodată întrebările ce nu se referă la fondul cauzei pot fi scoase de către instanță.

Părțile vătămate au fost audiate și în instanța de fond, unele fiind audiate în instanța de apel, inculpatul a avut posibilitate să le pună întrebări, din acest motiv argumentul inculpatului privind refuzul efectuării confruntărilor cu acestea nu este întemeiat, nici acesta și nici apărătorul său nu au depus cereri în acest sens și la finisarea urmăririi penale nu au înaintat asemenea demersuri.

Urmează a fi respinse și argumentele avocatului privind recalificarea acțiunilor inculpatului pe episodul comiterii escrocheriilor față de părțile vătămate Bagrin I. și Patoca P. din prevederile art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, în prevederile art. 190 alin. (1) Cod penal, cu încetarea procesului în legătură cu împăcarea părților.

Astfel, inculpatul a fost învinuit și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, și nu în baza art. 190 alin. (2) Cod penal, fiind imposibilă recalificarea solicitată. Din același motiv nu poate fi încetat procesul din motivul împăcării părților, mai mult că împăcarea, în asemenea circumstanțe, în instanța de apel nu poate avea loc.

Prin urmare, inculpatul a acționat prin înșelăciune și abuz de încredere față de părțile vătămate, anume în scopul dobândirii în mod ilicit a bunurilor acestora, fiind

combătute argumentele apelanților privind nevinovăția inculpatului pe unele episoade, argumente care sunt apreciate ca o metodă de autoapărare și de eschivare a inculpatului de la răspunderea penală.

Instanța de fond legal și întemeiat a concluzionat asupra vinovăției inculpatului, acțiunile acestuia încadrându-se pe deplin în prevederile art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de prejudicii considerabile, și în prevederile art. 190 alin. (5) Cod penal, ca escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Instanța de fond, la stabilirea pedepsei inculpatului, just a ținut cont de prevederile art. 61, 7, 75 Cod penal, că una din infracțiunile comise este deosebit de gravă, și că inculpatul anterior a fost judecat, corect fiind aplicate prevederile art. 85 Cod penal, întemeiat concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar prin izolare de societate.

Instanța de fond, a numit o pedeapsă în limitele legale prevăzute de norma penală, care este proporțională și adecvată celor comise de inculpat și care va corecta vinovatul și va asigura scopurile pedepsei.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat, că actele procesuale nu i-au fost traduse în întregime, în limba pe care o posedă.

Litigiul existent între el și părțile vătămate urma a fi soluționat de către instanța de drept civil.

Conform art. 209 – 220 Cod civil, toate tranzacțiile ce depășesc suma de 1000 lei, urmează a fi legalizate notarial, iar nerespectarea acestei forme a actului juridic face să decadă creditorul din dreptul de a înainta careva pretenții.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 420 – 436 CPP.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul declarat, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatului, încadrarea juridică a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părților vătămate Andonov M., Negrescu A., Ciobanu A., Arsenicev V., Bagrin I. și Iepure A., declarațiile martorilor Prohorov A., Corjevschi O., Bujac M., Cucuș D. și Arsenicev S., plângerea părții vătămate Culeac O. din 30.09.2013, prin care solicită tragerea la răspundere penală a inculpatului pentru faptul, că acesta prin înșelăciune a obținut de la el automobilul „Mercedes Benz” W-124 și bani în sumă de 500 euro, plângerea părții vătămate Negrescu A. din 15.10.2014 și 09.09.2013, prin care, solicită tragerea la răspundere penală a inculpatului pentru faptul, că prin abuz de încredere și înșelăciune a dobândit de la el suma de 41.600 lei, plângerea părții vătămate Ciobanu A. din 30.10.2013 și 15.11.2013, prin care solicită tragerea la răspundere penală a inculpatului pentru faptul, că prin abuz de încredere și înșelăciune i-a cauzat un prejudicial material în mărime de 42.000 lei, plângerea părții vătămate Bagrin I. din 18.11.2013, prin care solicită tragerea la răspundere penală a inculpatului pentru faptul, că prin abuz de încredere și înșelăciune i-a cauzat un prejudicial material în mărime de 26.000 lei, copia certificatului de înmatriculare pe automobilul „Mercedes 200 E”, n/î CJV 754, pe numele lui Șaidarov S., copia procurii eliberată de Șaidarov S. pe numele lui Culeac O. cu privire la încheierea actelor juridice în privința mijlocului de transport „Mercedes 200 E”, n/î CJV 754, copia buletinului inculpatului, pe care a semnat recipisa că a luat cu împrumut de la Culeac O. suma de 500 euro, copia din cartela transportului pe automobilul „Mercedes 200 E”, n/î CJV 754, copia contractului de împrumut și folosință din 17.09.2009, încheiat între Jancauskas A. și Negrescu A., obiect al căruia este automobilul „Volkswagen Passat”, n/î CBH 928, copia recipisei inculpatului din 26.08.2013, prin care confirmă că a luat cu titlu de împrumut de la Negrescu A. 1500 euro, copia recipisei inculpatului din 26.08.2013, prin care confirmă că a luat cu titlu de împrumut de la Negrescu A. 1000 euro, actele pe automobilul „Mercedes”, înregistrat în Spania, pe numele lui Ciobanu A., copia recipisei inculpatului din 13.10.2013, prin care confirmă că a luat cu titlu de împrumut de la Cebanu A. 400 euro, copia permisului de utilizare a autovehiculului

„Honda Prelude”, proces verbal de ridicare din 20.11.2013, de la Toma V. a automobilului „Honda Prelude”, pașaport tehnic UAK 468126 din 01.10.2012, pe automobilul „Honda Prelude”, cartea de service EBB 142356 din 16.11.1005, cheile de la automobil, proces – verbal de examinare a obiectului din 20.11.2013, a automobilului „Honda Prelude”, pașaportul tehnic UAK 468126 din 01.10.2012, pe automobilul „Honda Prelude” cu tabel fotografic, plângerea părții vătămate Andonov M. din 05.02.2014, copia certificatului de înmatriculare pe automobilul „Daewoo Kalos”, n/î BL DI 261, copia recipisei inculpatului din 24.05.2013 și 30.05.2013, că a luat cu titlu de împrumut de la Andonov M. 500 euro, copia recipisei inculpatului din 05.06.2013, că a luat cu titlu de împrumut de la Andonov M.1250 euro și automobilul „Daewoo Kalos”, n/î BL DI 261, pentru a-1 repara, procesul – verbal de examinare a obiectului din 28.02.2014, a automobilului „Daewoo Kalos”, n/î BL DI 261 cu fototabel, ordonanța din 28.02.2014, de recunoaștere în calitate de corp delict a automobilului „Daewoo Kalos”, n/î BL DI 261, plângerea părții vătămate Patoca P. din 30.03.2014, prin care solicită tragerea la răspundere penală a inculpatului, pentru faptul, că prin înșelăciune a obținut de la el 15.050 lei în schimbul unui microbuz VWR-2, pe care trebuia să îl aducă din Bulgaria, procesul – verbal de ridicare din 19.03.2014, de la Patoca P. a copiei contractului de împrumut din 12.11.2013, copia contractului de împrumut din 12.11.2013, conform căruia Patoca P. i-a transmis lui Bujac V. suma de 870 euro, plângerea părții vătămate Iepure A. din 03.03.2014, copia recipisei din 05.06.2013, prin care Bujac V. a luat cu titlu de împrumut de la Andonov M. 1250 euro și automobilul „Daewoo Kalos”, n/î BL DI 261, pentru a-1 repara, copia certificatului de înmatriculare pe automobilul „Daewoo Kalos”, n/î BL DI 261, procesul – verbal de examinare a obiectului din 28.02.2014, a automobilului „Daewoo Kalos”, n/î BL DI 261, cu fototabel, ordonanță de recunoaștere în calitate de corp delict din 28.02.2014, a automobilului „Daewoo Kalos”, n/î BL DI 261, plângerea părții vătămate Arsenicev V. din 04.03.2014, procesul – verbal de ridicare din 17.03.2014, de la Arsenicev V. a copiei contractului de împrumut din 11.12.2013, copia contractului de împrumut din 11.12.2013, prin care Arsenicev V. i-a dat cu titlu de împrumut inculpatului 750 euro, copia contractului de împrumut din 11.12.2013, prin care Arsenicev V. i-a dat cu titlu de împrumut inculpatului, bani în sumă de 1.150 euro, procura lui Arsenicev V. din 14.12.2013, eliberată pe numele inculpatului, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și indicând detaliat motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării.

Or, probele administrate, inclusiv cele nominalizate supra, dovedesc cu concludență că inculpatul a săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) și art. 190 alin. (5) Cod penal.

Mai mult, soluția adoptată de instanțe coroborează totalmente cu jurisprudența națională, potrivit cărei în cazul escrocheriei (*art.190 Cod penal*) victima transmite benevol bunurile către făptuitor, sub influența înșelăciunii sau a abuzului de încredere. Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament este calificată ca escrocherie în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute

angajamentul asumat, împrejurări constatăte cert de instanțe în cazul de pe rol (*pct. 15 din Hotărârea plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28 iunie 2004, cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor, pct. 2., 4., din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanțele de fond și de apel și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și menționate la pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Pe lângă aceasta, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2.- 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de inculpatul Bujac Vadim Anatol împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 23 decembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2016, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 august 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco